

РЕШЕНИЕ

№ 939

гр. София, 20.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **10302** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ж. Й. М. чрез адв. И. срещу решение от 26.07.2013г на СРС по нахд № 3119/2013г. Претендира се неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. И., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки, в които подробно обосновава претенциите си. На първо място твърди, че обжалваното пред РС наказателно постановление /НП/ е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, който страда от съществени пороци, тъй като не съдържа три имена и ЕГН на лицата, претърпели имуществени вреди от нарушението. Според адв. И., РС не бил установил наличието на вина у дееца, който навлязъл в кръстовището след като се уверил, че от дясно не приближава друг автомобил и който бил ударен от движещ се с несъобразена скорост автомобил от дясно. Оспорва се фактическата обстановка в обжалваното НП, като се твърди, че тя не отговаря на действителната. Твърдят се противоречия между фактите, установени със свидетелски показания и тези установени със скицата на местопроизшествието и съставения протокол за ПТП. Според адв. И., вината в случая следва да се носи от движещия се в дясно автомобил, който следвало да се съобрази с цялостната пътна

обстановка, включително интензивността на движение и конкретните условия за видимост. Оспорва се и размера на наложеното наказание глоба. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение като постановено в нарушение на материалноправните норми, противоречие с духа и целта на закона, като се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление или изменение на същото в частта касаеща размера на наложената глоба.

Ответникът по касационната жалба, СДВР ОПП, не се представлява.

СГП чрез прокурор Павлов взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав. На л. 26 по делото пред СРС е приложена призовка за страна, от която е видно, че Ж. Й. М. е получила съобщение за изготвеното решение на СРС на 22.08.2013г. На л. 23 гръб обаче има отбелязване, че адв. И., процесуален представител на Ж. М. в процеса, е уведомен за съдебното решение на СРС на 09.09.2013г. Съгласно разпоредбата на чл. 340 ал.2 от НПК, решението заедно с мотивите се обявява в съдебно заседание с призоваване на страните или им се съобщава писмено, че е изготвено. Защитникът е страна в процеса по НПК и упражнява свои процесуални права, които съществуват наред с тези на подсъдимия, в случая нарушителя. В тази насока съдът приема, че защитникът има право на жалба на самостоятелно основание по НПК и подадената от него на 09.09.2013г жалба, считано от 09.09.2013г, датата на уведомяването му за решението на СРС, се счита подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна. В тази насока е и съдебната практика на ВКС, сред която и Определение № 101 от 27.06.2011г на ВКС по ч.н.д. № 1728/2011г.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по жалба на Ж. Й. М. срещу наказателно постановление (НП) № 2718/04.02.2013 г., издадено от Началника на АНД-ОПП-СДП, с което на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба" в размер на 150.00 лв., на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 48 ЗДвП. Жалбоподателката оспорва издаденото НП.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция:

На 23.01.2013 г., около 12.30 часа, жалбоподателката Ж. М. управлявал лек автомобил

„Б.“, с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по ул. А. П. Ч., с посока на движение направо от ул. С. към ул. Ж. К.. На кръстовището /при равнозначни пътища/ с ул. Люлякова градина не спира, за да пропусне идващия отдясно л.а. „Т.“, модел „А.“, с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от св. М. Х. Ц.. Последният се движи със скорост около 40 км/ч и когато навлиза в кръстовището вижда идващия от лявата му страна автомобил с висока скорост. Веднага задейства спирачната система, но кръстовището е тясно и няма възможност да спре. Настъпва съприкосновение между предната централна част на Тойотата и дясната страна в областта на вратите на автомобила на жалбоподателката. След удара Б.-то продължава движението си и се удря в паркиран след кръстовището л.а „Т. Корола“, като настъпва съприкосновение между левите врати на автомобила на жалбоподателката и задната дясна част на паркираната кола. По подадения сигнал за настъпилото произшествие на място се явяват свидетелите И. Л. Ш. и Г. С. Г. - автоконтрольори в ОПП - СДВР, които въз основа на дадените от двамата водачи обяснения, попълнени от тях писмени декларации и оглед на автомобилите и местопроизшествието съставят протоколи за ПТП № 1473038/23.01.2013 г. и № 1473039/23.01.2013 г. и скица. Свидетелят Ш. съставя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2718/23.01.2013 г. срещу жалбоподателката за това, че на кръстовище между равнозначни пътища не пропуска и реализира ПТП с приближаващия от дясната ѝ страна и с паркиран лек автомобил, което е квалифицирано като нарушение на чл. 48 ЗДвП. Актът е връчен лично на жалбоподателката, която го подписва без възражения. Въз основа на така съставения акт, при идентично описание на нарушението и обстоятелствата, при които е осъществено, е издадено обжалваното НП на 04.02.2013 г., с което на жалбоподателката е наложено наказание глоба в размер на 150.00 лв., на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 48 ЗДвП. Така издаденото НП е редовно връчено на Ж. М. на 12.02.2013 г.

Така установената от РС фактическа обстановка се споделя от касационната инстанция изцяло. За да установи тази фактическа обстановка, РС е направил подробен анализ на събраните по делото доказателства в тяхната цялост. Касационната инстанция не кредитира възражението на адв. И. в насока неустановена фактическа обстановка предвид различието на съставената скица от св. Ш.. РС обсъждайки всички събрани по делото доказателства обосновава извода, че не кредитира така изготвената от св. Ш. скица. Фактическата обстановка по спора се установява на база анализ на всички събрани доказателства. Противоречието между събраните доказателства не обосновава извод за неустановена фактическа обстановка. Съдът е приел фактически установявания като е дал вяра на едни събрани доказателствени средства за сметка на други, които не е кредитирал.

Касационната инстанция споделя извода на РС, че актът за установяване на административно нарушение е издаден при спазване изискванията на чл. 42 от ЗАНН и отразява всички съществени изисквания на закона. Актосъставителят е разполагал с необходимите правомощия да състави и издаде акта, видно от разпоредбата на чл. 189, ал. 1 от ЗДвП, където се посочват правомощията на държавните контролни органи да съставят актове. По отношение на направените в касационната жалба възражения, че АУАН не съдържа всички императивни реквизити, касационната инстанция не споделя същите. Съществени елементи на съставения АУАН и НП са елементите от фактическия състав на нарушението; описанието на пътната обстановка, при която е реализирано ПТП и времето на извършване на нарушението,

които се съдържат в съставения акт и които съответстват на елементите от фактическа страна, описани в съставеното НП.

Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Законосъобразно РС е приел, че АУАН, въз основа на който е издадено обжалваното НП е редовно съставен. Същият има необходимото по чл.42 от ЗАНН съдържание. Спазени са изискванията по чл.40 от ЗАНН, като актът е съставен в присъствието на нарушителя. Актосъставителят е лице оправомощено със заповед на Министъра на МВР. В действителност, не е нарушен процесуалният ред за предявяване и връчване на АУАН на нарушителя. Издаденото въз основа на този акт НП е от компетентен орган, в предвидените в закона срокове, като и касационната инстанция не открива нарушения на процесуалните правила при издаване и в съдържанието на НП, които да са основание за отмяна на НП.

Жалбоподателят не оборва констатациите в акта и НП. Напротив. И в касационната жалба се проследява същия механизъм на извършване на нарушението, при който при неурегулирано кръстовище при равнозначни пътища, жалбоподателката като водач на лек автомобил не осигурява предимство на приближаващия от дясната ѝ страна автомобил, при което на кръстовището е настъпило ПТП. В случая не е от значение факта, че водачът на Тойотата блъска водача на Б.-то. Релевантен за спора факт е този, че водачът на Б.-то е автомобилът, който при дадените фактически установявания е длъжен да пропусне дясностоящия водач на автомобил. Адв. И. има право доколкото всеки един водач е длъжен да се съобрази с цялостната пътна обстановка. Съгласно разпоредбата на чл. 48 от ЗДвП, на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. Законовата разпоредба съдържа дори хипотеза на приближаващо от дясно МПС, което е с предимство. В тази насока адв. И. не може да се позовава на възражението, че автомобилът на доверителката му пръв е навлязъл в кръстовището, поради което и дясностоящият автомобил го е ударил в дясната страна със своята предна част. Целта на така регламентирани правила за движение е именно да създаде сигурност в движението. АССГ в настоящия касационен състав споделя извода на РС в насока, че като не е пропуснал пътното превозно средство, което е приближавало от дясната му страна, водачът на Б.-то е станал причина за реализиране на ПТП на кръстовище на равнозначни пътища, като с това е осъществил състава на чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 ЗДвП за нарушение на чл. 48 ЗДвП. Нарушените правила са тези за предимство на автомобилите.

Касационната инстанция не споделя възражението на жалбоподателката чрез адв. И., в насока, че РС не е обсъдил субективната страна на деянието и не е изследвал въпроса за вината на субекта на нарушението. Изложението в тази насока от РС съображение се споделят от АССГ.

По отношение на размера на наложеното наказание глоба от 150лв. РС е изложил съображение защо приема, че същото е справедливо и съответства на тежестта на нарушението и причинените от него вреди. Касационната инстанция не следва да повтаря изложените вече от РС доводи в тази насока, като не намира основания за намаляване на размера на така наложеното наказание глоба.

Горното обосновава извод за законосъобразност на обжалваното решение на СРС на всички визирани погоре основания.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия

касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.07.2013г на СРС по нахд № 3119/2013г.
Решението е окончателно.

Председател:

/М.С. /

Членове:

.....

/Вл. Н./

.....

/М. К./